

ΤΟ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑ ΤΟΥ ΔΟΚΤΟΡΟΣ TANNER

Ὁ τοῦ ἀνθρώπου ὀργανισμὸς δύναται ἄρα γε ἐπὶ πολὺ νὰ συντηρῆται καὶ λειτουργῆ ἄνευ τῆς προσλήψεως καὶ καταναλώσεως οὐδεμιᾶς ἑξωθεν τροφῆς ἄλλης ἢ μόνου ὕδατος;

Τοιοῦτον εἶνε τὸ πρόβλημα, ὅπερ ἰατροὶ τῆς ἀγγλο-αμερικανῆς διὰ πειράματος ἐπὶ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ὀργανισμοῦ ἀνέλαβε νὰ λύσῃ.

Ὁ δόκτωρ Τάννερ, ὁ ἥρως τοῦ πειράματος τούτου, ὅστις πλέον τοῦ μηνὸς τὴν κοινὴν τῆς τε Ἀμερικῆς καὶ τοῦ κόσμου δλοκλήρου διήγειρε περιεργίαν, εἶνε Ἄγγλος τις πολιτογεγραμμένος Ἀμερικανός, κάτοικος τῆς Νέας Ὑόρκης. Ὁ ἄνθρωπος λοιπὸν οὗτος διὰ πειράματος ἐπὶ τέλους τὴν δοξασίαν αὐτοῦ ἐπιστώσατο, ὅτι δηλ. δύναται νὰ διαμείνῃ ἐν τῇ ζωῇ χωρὶς οὐδεμίαν ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα νὰ λαμβάνῃ τροφὴν ἄλλην ἢ μόνον πίνων ὕδωρ καθαρὸν. Τὸ παράδοξον δὲ τοῦτο πείραμα ἤρξατο τὴν 28 Ἰουνίου (ἔ.ν.) καὶ ἐπερατώθη τὴν 7 Αὐγούστου, ὑπὸ τὴν διαρκῆ ἐποπτείαν ὡς μαρτύρων ἰατρῶν, οἵτινες ὄφειλον ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς νὰ ἐπαγρουπνώσιν καὶ μεθ' ὅρκου ἐν τέλει νὰ βεβαιώσωσιν ὅτι ὁ δόκτωρ Τάννερ οὐδεμίαν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐποπτείας των εἶχε λάβει τροφὴν. Πρὸς ἀσφάλειαν δ' ἔτι μείζονα ὁ ὑπομονητικὸς Τάννερ ἔμενεν ἐντὸς μεγάλης τινὸς αἰθούσης μεμονωμένος, τὴν αὐτοῦ ἔχων κλίνην ἐν μέσῳ ταύτης ἐπὶ τραπεζῆς θεθειμένην, ἔνθα συνεπῶς ἀδύνατον εἰς τοὺς φυλάσσοντας καὶ ἐπ' αὐτὸν διαρκῶς ἐπαγρουπνοῦντας ἰατροὺς καθίστατο οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ παύσωσιν ἀπὸ τοῦ ἀδικλείπτως πρὸς αὐτὸν ν' ἀτενίζωσιν.

Καθ' ὅλην δὲ τὴν διάρκειαν τῶν δεκατεσσάρων πρώτων ἡμερῶν ὁ δόκτωρ Τάννερ οὐδεμίαν ἔλαβεν τροφὴν, οὐδ' ἔπιεν εἰδός τι πιτοῦ, οὔτε ὕδωρ ἀκόμη, οἱ δὲ περὶ αὐτὸν κατελήφθησαν πρὸς στιγμὴν ὑπὸ φόβου μήπως αἴφνης ἴδωσιν αὐτὸν ἐξ ἀσιτίας ἀποθνήσκοντα. Ὡς δὲ τὰ χειμάζοντα ζῶα, οὕτω καὶ ὁ Τάννερ εἶχεν

έως τότε άνευ τής προσλήψεως υδριμαίας έξωθεν τροφής βιώσει διά μόνης τής υπό του οργανισμού αυτού καταναλώσεως άντι πάσης άλλης τροφής του έν τῷ ιδίῳ σώματι αποταμιεύματος του λίπους, εις τρόπον ώστε και τὸ του σώματος αυτού βάρος είχε κατά 25 λίτρας ἐλαττωθῆ. Ἐπὸ δὲ τής δεκάτης πέμπτης ἡμέρας ἀρχὴν του πίνειν ὕδωρ ἐποίησατο κατά ποσότητα σχετικῶς ἀξιοθαύμαστον, εις δὲ τὸ τέλος τεσσάρων ἡμερῶν ἐπανεκτήσατο ἐκ του ἀπολεσθέντος βάρους του 4 και ἡμίσειαν λίτρας.

Οὐ μόνον δ' ἐπινεν ὕδωρ ὁ δόκτωρ Τάννερ, ἀλλ' ὑπεβάλλετο συχνάκις και εις εἰδός τι ψυχρολουσίας, διαβρέχων ἐν τῷ ὕδατι τὰς χεῖρας και ἐπιθέτων εἶτα ταύτας καθύγρους ἐπὶ του μετώπου και άλλων του σώματος μερῶν. Καθ' ἐκάστην δ' ἡμέραν ἐξήρχετο εις περίπατον ἐφ' ἀμάξης, και ἐπειδὴ τὴν εἰκοστὴν πέμπτην ἡμέραν θύελλα κατέστησεν ἀδύνατον τὸν τακτικὸν αυτού περίπατον, διέτρεξε πεζῇ ὁ δόκτωρ μακρὰν τινα δημοσίαν τής Νέας Ὑόρκης στοάν, μεγάλας καταβάλλων δυνάμεις ὅπως τὸ ἑαυτου ἀνορθοῦ σῶμα, ὕπερ ἀρκούντως ἦν κεκυρωμένον.

Κατὰ πάσαν δ' ἔγερσιν, τὴν πρωίαν, του δόκτορος Τάννερ ὁ σφυγμὸς αυτού μετὰ πάσης ἠρευνᾶτο ἀκριβεῖας και εἶτα ἐσημειοῦτο. Τῇ βοηθείᾳ δ' ἐνὸς δυναμομέτρου ἐξήλεγchon και τίνα δύναμιν κατὰ τὴν δεξιάν αυτού εἶχε χεῖρα, ἐπειτα δὲ τὸν ἐζύγιζον και ἐξήταζον τὰς προόδους τής του μυϊκοῦ αυτού συστήματος προθινοῦσης ἰσχύότητος. Τούτων δὲ πάντων ἀπογενομένων, ὁ δόκτωρ Τάννερ ἐλάμβανεν τότε ελαφρὸν γεῦμα... ἐξ ἀέρος καθαροῦ ἐκ του παραθύρου ἀνοιγομένου, ἢν μετὰ πλείστης ἀνέπνεεν εὐχαριστήσεως· μετ' οὐ πολὺ δ' ὕστερον τῷ ἀνεγίνωσκον τὰς ἐφημερίδας, και ὑπηγόρευεν ὁ ἴδιος μετὰ ταῦτα τὴν ἀλληλογραφίαν του. Μεθ' ὅλα δὲ ταῦτα περιεκαλύπτετο τὴν κεφαλὴν διά τινος βεβρεγμένου χειρομάκτρου και περιτυλισσόμενος διά τῶν τής κλίνης αυτού ἐπικαλυμμάτων ἐξήρχετο εις περίπατον ἐφ' ἀμάξης κατὰ τὸ Central-Park. Ἐπιστρέφων δὲ προὔγευμάτιζε... με ὕδωρ καθαρὸν και ἐδέχετο τοὺς ἐπισκεπτομένους αὐτόν· συνδιελέγετο δὲ μετ' αὐτῶν, τοῖς ἐδίδοε παντοίας συμβουλὰς και ἰδιαιτέρως παραγγελλεν εις τὰς κυρίας νὰ μὴ τρώγωσιν ἢ δις μόνον τής ἡμέρας.

Ἐνίοτε διελέγετο μετὰ κληρικῶν, ἐξήταζε καὶ ἀνεύρισκε τὰς ἀληθείας τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀρχὰς καὶ ὑπεδήλου ὅτι ἔργον χριστιανικὸν ἐξετέλει, ἀποδεικνύων ὅτι ἡ νηστεία τοῦ Χριστοῦ ὑπῆρξε δυνατή. Ἐν τῷ μεταξύ δὲ τούτῳ τὸν ἐφωτογράφουν.

Τὸ δ' ἀνυπόμονον ἐκ περιεργείας κοινὸν ἐγένετο ἐπὶ πληρωμῇ δεκτὸν εἰς τὸ νὰ περιέρχεται συνωθούμενον καθ' ἑκάστην τὴν κλίνην τοῦ δόκτορος, τοσοῦτῳ δὲ μᾶλλον ἢ τῶν περιέργων ἄπειρος αὐτῇ συρροῇ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἐπιήζανεν, ὅσον ὁ ὑπομονητικὸς Τάννερ ἐπλησίαζεν εἰς τὸ τέρμα τοῦ πειράματός του. Αἱ δὲ γυναῖκες προσερχόμεναι σωρηδὸν τὴν μεγίστην εὔρισκον τέρψιν τοῦ νὰ καθορῶσι τὸν δόκτορα Τάννερ εἰς τὸ ἄκρον καθήμενον τῆς κλίνης του, ἐνδεδυμένον κατὰ τὸ ἥμισυ, ν' ἀποπλύνῃ τὸ στόμα καὶ νὰ σφογγίζηται εἶτα τὸ πρόσωπον ἢ νὰ κτενίζῃ τὰς λευκοφαίους τῆς κεφαλῆς του τρίχας· οὐδὲν δὲ τῶν τοῦ δόκτορος κινήματων ἀπέλιπον νὰ ταῖς διαφύγῃ καὶ μετὰ πικρίας ὄλα τὰ θλιβερά αὐτοῦ παρηκολούθουν συναισθήματα, ἅτινα ἢ κάτισχνος ἀπεικόνιζε μορφὴν του.

Ἐπὶ τέλους ἢ τελευταία τοῦ ἔκουσιου τούτου μαρτυρίου στιγμὴ ἐσήμανεν, οἱ πάντες δὲ σπουδαῖα προσεδόκων συμπτώματα ὡς ἐκ τῆς αἰφνιδίας τοῦ δόκτορος μεταβάσεως ἀπὸ τῆς ἐπὶ τοσοῦτο παραταθείσης ταύτης νηστείας εἰς διαίταν μᾶλλον θρεπτικὴν καὶ οὐσιαστικὴν ἢ τὸ καθαρὸν ὕδωρ. Τὸ πρᾶγμα ὅμως πολλῶ πλέον ἀπλῶς συνετελέσθη ἢ ὅσον οἱ ἐπιστήμονες τὸ κατ' ἀρχὰς πρόβλεπον.

Ἄμα δ' ἡ μεσημβρία τῆς πρώτης μετὰ τὴν νηστείαν ἡμέρας ἐσήμανεν, ὁ δόκτωρ Τάννερ παρὰ τὴν τῶν ἰατρῶν του γνώμην ἐπίγετα νὰ καταβροχθίσῃ βόδακινον, ὅπερ ἐπὶ πολλὰς εἰς τὴν χεῖρά του ἐκράτει ὥρας. Ἐπειτα δ' ἵνα πειραθῇ ἂν εἰσέτι τὰς ἑαυτοῦ διετήρει δυνάμεις, ταχέως ἐπὶ τινος ἀναβαίνει ἔδρας, ἥτις ἦν ἐπὶ τῆς ἐν τῷ μέσῳ τῆς αἰθούσης τραπέζης τεθειμένη, καὶ εἶτα καθεσθεῖς ἐπὶ ταύτης ἔπιεν ἐνώπιον τοῦ ἀπείρου πλήθους θεατῶν, οἵτινες θορυβωδῶς αὐτὸν ἐπευφήμουν, ἡμίσειαν γάλακτος κοτύλην, καὶ ἔφαγε τὸ ἥμισυ ὑδροπέπονος. Μετὰ δὲ τὸ ἀνδραγῆμα τοῦτο κατῆλθε πάλιν ὁ δόκτωρ ἡσύχως, ἄνευ τῆς

συνδρομῆς οὐδενός, ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς ἑδρας του καὶ μετ' ὀλίγον ἐπὶ τινος ἀνῆλθεν ἀμάξης, ἥτις ἔφερον αὐτὸν μέχρι τῆς οἰκίας τοῦ ἱατροῦ του δόκτορος Γκυννώ, ὅπου καὶ ἐπὶ τινας ἀπεκοιμήθη στιγμάς, κατὰ δὲ τὴν ἐκεῖ ἔγερσίν του ἐγεύσατο ἐκ νέου ὑδροπέπονος.

Κατὰ δὲ τὸ ὑπόλοιπον τῆς πρώτης ταύτης μετὰ τὴν μακρὰν νηστείαν ἡμέρας ὁ δόκτωρ Τάννερ ὑπὸ τινος κατελαμβάνετο νυσταγμοῦ, ἐπὶ βραχὺ διαρκούντος, καὶ ἐλάμβανεν φαγητὰ ἐλαφρά. Κατὰ δὲ τὰς ἀκολουθοῦσας ἡμέρας ὁ δόκτωρ Τάννερ ἐλάμβανεν ὡς τροφήν 32 οὐγγίας γάλακτος, 2 λίτρας ἐψητοῦ τῆς ἐσχάρας βοείου κρέατος, 6 οὐγγίας ζύθου ἀγγλικοῦ, τεμάχια τινὰ ἄρτου ἔπτου, γεώμηλα, μῆλα, χωρὶς νὰ συνοπολογίσωμεν καὶ τὰς φέτας τοῦ ὑδροπέπονος, ἃς κατ' αὐτὰς κατηνάλωσεν.

Ἐκτοτε δ' ὁ δόκτωρ Τάννερ τὰς σωματικὰς αὐτοῦ ἐπανεκτᾶτο ἀπωλείας, τοσοῦτῳ δὲ μᾶλλον τὰς ἑαυτοῦ δυνάμεις ἠσθάνετο ἐπιβρῶννυμένας, ὅσον ἢ συνταγή, ἣν τὸ πείραμα αὐτοῦ τῷ παρέσχε, τῶν 2 ἑκατομμυρίων δολλαρίων (40 ἑκατομ. φράγ.), εἰσπραχθέντων ἐκ τῆς ἀπεριγράφτου περιεργίας τῶν ἐκπεπληγμένων καὶ κεχρησμένων αὐτοῦ θεατῶν, ἦτο ἀρκούντως λαμπρὰ καὶ λίαν πρὸς σωματικὴν ἐπιβρῶσιν συντελεστικὴ. Ὅ,τι δὲ καὶ ἂν εἴπη ἢ κακολογία καὶ ὁ φθόνος, βέβαιον καὶ ἀληθὲς φαίνεται ὅτι ὑπὸ τοὺς ὄρους τῆς πλήρους καλῆς πίστεως τὸ πείραμα τοῦ δόκτορος Τάννερ συνετελέσθη.

Ἡ δ' ἀνάλυσις τῶν ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ ἀποβαλλομένων γαστρικῶν ὑλῶν πρὸ τῆς λήξεως τῶν 40 ἡμερῶν ἔδειξεν ὅτι οὐδὲν στερεὸν εἶχεν ἐν τῷ ὀργανισμῷ τοῦ δόκτορος παρειαδύσει στοιχείον.

[Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.]

ΝΙΚ. Α. ΑΡΣΕΝΙΗΣ.